

Agri Plus

Biuletyn

nr 18
2/2017

{Lipiec 2017}

Szanowni Czytelnicy!

Szanowni Czytelnicy !

Przekazujemy kolejny numer Biuletynu Agri Plus. Jest w nim jak zwykle wiele ciekawych materiałów, przede wszystkim przybliżających Państwa aktywność zawodową, doświadczenia i niekwestionowane sukcesy.

Zwracamy też uwagę naszym Czytelnikom na dyskusję wśród organizacji hodowlanych, polityków, parlamentarzystów i w mediach, pod ogólnym hasłem: **Jak udrożnić i zmodyfikować procedury inwestycyjne na budowę obiektów inwentarskich.**

Życzę przyjemnej lektury,

Monika Ejchart

Dyrektor Zarządzający Agri Plus

trzody chlewnej. Jesteśmy największym producentem wieprzowiny w naszym kraju i stale rozwijamy swoją hodowlę. Współpraca pomiędzy poznańską uczelnią przyrodniczą, a Agri Plus, w mniejszym zakresie trwa od kilku lat. Obecna umowa to krok milowy do przodu.

Sygnatariuszem ze strony Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu był Dziekan Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach - prof. dr hab. Piotr Ślósarz, ze strony Agri Plus Sp. z o.o., Paweł Iskrzak – Dyrektor Produkcji ds. Warchlakarni i Tuczarni, pełnomocnik Spółki. W wydarzeniu wzięli udział także Prodziekan do spraw studiów na kierunku weterynaria dr nauk wet. Jan Włodarek oraz Dyrektor Uniwersyteckiego Centrum Medycyny Weterynaryjnej doktor Maciej Gogulski,

który równocześnie jest Prezesem Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Obecni byli także dziennikarze z Głosu Wielkopolskiego oraz Top Agrar.

Szanowni Państwo, Drodzy Czytelnicy!

Jest mi niezmiernie miło poinformować o kilku wydarzeniach, jakie miały miejsce w ostatnich miesiącach. Nie od dziś piszemy na kartach naszego biuletynu o działaniach, które mają pomóc w rozwoju naszej wspólnej hodowli. Opisujemy kolejne programy, które mają to ułatwić, podajemy przykłady zrealizowanych przez Państwa inwestycji.

Tym razem poświęćmy nieco więcej uwagi na inne działania, które są równie ważne do prawidłowego funkcjonowania każdej organizacji. Mam tu na myśli rozwój ludzi. W zakresie tym pracujemy od lat. Od czasu do czasu, wspominaliśmy o tym w poprzednich numerach biuletynu. W Agri Plus od zawsze człowiek był najważniejszy. Dbamy o dobre relacje zarówno z hodowcami, z którymi współpracujemy i z którymi chcemy współpracować, jak i z naszymi pracownikami, współpracownikami.

Człowiek jest największą wartością w każdej firmie i każda firma jest silna siłą swoich pracowników. Chcemy, aby byli oni jak najlepiej przygotowani do swojej codziennej, niełatwej, pracy. Nasi lekarze weterynarii, zootechnicy, technicy uczestniczą w specjalizacjach, licznych szkoleniach krajowych i zagranicznych. Zapraszamy specjalistów z całego świata. Staramy się to realizować przygotowując nowych pracowników w ramach treningu, który odbywa się bezpośrednio po podjęciu przez nich pracy, a także współpracując w różnym zakresie z Uniwersytetami Przyrodniczymi w Polsce.

Poniżej relacja z jednego z takich wydarzeń, a w dalszej części biuletynu znajdziecie Państwo kolejne wiadomości.

W dniu 24 marca 2017 w Dziekanacie Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauki o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu odbyło się uroczyste podpisanie umowy o współpracy pomiędzy Uniwersytetem, a Spółką Agri Plus, wiodącym producentem i hodowcą

W tym roku na rynek pracy wchodzi pierwsza grupa absolwentów nowego i nowoczesnego Wydziału Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. To doskonały moment do połączenia wiedzy i doświadczenia. Intencją obu stron jest stworzenie kompleksowego programu poszerzania umiejętności młodych lekarzy weterynarii. Zdobywanie doświadczenia od najlepszych, uczenie się w warunkach nie tylko nowoczesnych, multimedialnych sal wykładowych, jakie posiada Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, ale także w warunkach polskich ferm. Według obu stron umowy, tylko takie połączenie gwarantuje, że przyszły lekarz weterynarii będzie posiadał kompleksowe umiejętności potrzebne w dzisiejszych, coraz trudniejszych dla hodowli, czasach.

Przedmiotem niniejszej Umowy jest określenie zasad wzajemnej współpracy, wymiany doświadczeń pomiędzy sferą nauki i przedsiębiorczości oraz prowadzenia wspólnych przedsięwzięć znajdujących się w obszarze zainteresowań Stron. Studenci będą zdobywać doświadczenie w trakcie odbywania, na fermach, praktyk klinicznych i hodowlanych. Będą mogli oni uczestniczyć w organizowanych od wielu lat przez Spółkę Agri Plus szkoleń praktycznych prowadzonych przez specjalistów z zakresu chorób świń z kraju i ze świata.

Z poważaniem,
Paweł Iskrzak

Dyrektor Produkcji ds. Warchlakarni i Tuczarni

STANOWISKO BRANŻY PO WYKRYCIU KOLEJNYCH OGNISK ASF W POLSCE

Warszawa, 14/06/2017

Szanowny Pan
Krzysztof Jurgiel
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Dotyczy: stanowisko organizacji branżowych w sprawie ASF

Szanowny Panie Ministrze!

Kilka dni tylko cieszyliśmy się wiadomością o możliwości oddzielenia ASF świń i dzików, co po wprowadzeniu odpowiednich przepisów, umożliwiłoby Polsce eksport wieprzowiny na najbardziej intratne rynki azjatyckie. Niestety po informacji GLW potwierdzającej wystąpienie siedmiu ognisk ASF u świń w gospodarstwach przyzagrodowych cała branża musi te plany odłożyć na nieokreślony dalszy plan. Ostatnie decyzje Światowej Organizacji Zdrowia Świń (OIE) o rozdzieleniu ASF u świń i dzików mogą działać korzystnie na nasz sektor tylko w przypadku, gdy produkowane świny będą odpowiednio zabezpieczone (zgodnie z obowiązującymi przepisami) przed możliwością przedostania się wirusa ASF na teren gospodarstw. Ponadto w naszej ocenie również redukcja populacji dzików nie jest dostateczna. Liczba przypadków ASF u dzików nie zmniejsza się. Program ograniczania liczebności dzików wymaga więc weryfikacji, gdyż nie przynosi on zakładanych rezultatów.

Stało się to, czego najbardziej się obawialiśmy. Niektórzy producenci działający w rejonie stref ASF bez wprowadzonych zasad bioasekuracji, nie są skłonni do likwidowania produkcji żywca wieprzowego. Z informacji MRiRW wynika, że tylko 23 rolników skorzystało z możliwości zaprzestania produkcji świń za rekompensatą. Organy państwowe powołane do egzekwowania przepisów, ze względu „wrażliwość społeczną”, nie podejmują zdecydowanych działań wobec braku przestrzegania przepisów. Wydajemy niemałe środki publiczne na programy zwalczania ASF, badania, rekompensaty itp. Powinniśmy jednak zdać sobie sprawę, że do zwalczania wirusa nie wystarczy przygotowanie programu. Wszystkie jego elementy muszą być wprowadzone w życie i wyegzekwowane. Jeżeli jeden element programu nie zadziała, to cały wysiłek i pieniądze publiczne idą na marne.

W naszej ocenie niezbędne jest podjęcie działań wewnętrznych (nastawionych na kraj) oraz zewnętrznych (oddziaływujących na UE, Rosję, Ukrainę i Białoruś). W działaniach wewnętrznych najpilniejszą potrzebą jest likwidacja chlewni niespełniających wszystkich zasad bioasekuracji. Do realizacji tego celu niezbędne jest skontrolowanie wszystkich podmiotów prowadzących produkcję trzody chlewnej pod kątem przestrzegania zasad bioasekuracji, zgłoszenia świń do systemu IRZ, prawidłowości przemieszczania zwierząt (w tym do krycia), czy utrzymywania knurów bez licencji. Kontrole należy niezwłocznie rozpocząć w strefach ASF wzmacniając istniejące służby weterynaryjne przez inspektorów pochodzących z innych regionów Polski lub powołanie lekarzy wolnej praktyki. Braki kadrowe występujące w Powiatowych Inspektoratach Weterynarii ograniczają bowiem możliwości działania inspektorów do „gaszenia pożarów”. Nie widać w terenie długofalowych działań zmierzających do poprawy sytuacji.

W działaniach legislacyjnych powinniśmy dążyć do wyeliminowania luk prawnych, które umożliwiają odbiór padłych zwierząt bez badań w kierunku ASF przez firmy utylizacyjne. W przypadku wystąpienia ogniska ASF wszystkie świny w gospodarstwach bez wprowadzonej bioasekuracji w promieniu 10 kilometrów powinny zostać wybite. Ponadto w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa związanego z brakiem zasad bioasekuracji w strefach ASF wypłaty dopłat bezpośrednich powinny zostać wstrzymane do czasu usunięcia niezgodności lub rezygnacji z utrzymywania świń. Należy zamknąć spędy w całym kraju, na które mogą trafiać świny z gospodarstw utrzymujących świny bez spełnienia zasad bioasekuracji. Ponadto postulujemy w strefach ASF rygorystyczne przestrzeganie zakazu skarmiania pasz niepoddanych obróbce termicznej lub kiszeniu tj. zielonek, okopowych, owoców i in. pochodzących z upraw niezabezpieczonych przed dostępem dzików.

Niezbędnym elementem działań zewnętrznych jest włączenie Komisji Europejskiej do rozmów z Rosją, Ukrainą i Białorusią mających na celu podjęcie wspólnych działań nastawionych na zwalczanie ASF w całym regionie. Środki publiczne przeznaczane do krajów unijnych na walkę z wirusem nie są wykorzystywane efektywnie, jeżeli po drugiej stronie granicy jest brak współpracy w zwalczaniu choroby. ASF jest problemem regionalnym i tylko skoordynowane działania w regionie mogą być skuteczne. Kluczowym elementem procesu zwalczania ASF jest ciągła i pełna informacja o chorobie, jej zwalczaniu, roli społeczeństwa i konieczności przestrzegania wymogów prawa. Komisja Europejska powinna przeznaczyć odpowiednie środki na pomoc finansową, weterynaryjną i techniczną dla wszystkich krajów regionu zmagających się z chorobą ASF. Koordynacja działań międzynarodowych powinna przejawiać się w częstych spotkaniach, wymianie informacji, określaniu celów i sposobów ich realizacji.

Jesteśmy przekonani, że jedynie podjęcie wspólnych działań jednoczących wszystkie związki branżowe z administracją rządową oraz komitetami kryzysowymi, może doprowadzić do skutecznego zwalczania choroby. Dlatego zwracamy się do Pana Ministra o możliwość spotkania w celu omówienia możliwości tak szeroko określonej współpracy.

W imieniu Sygnatariuszy

Aleksander Dargiewicz

Dyrektor KZP-PTCH

SYGNATARIUSZE:

1. Krajowy Związek Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej
2. Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”
3. Polskie Mięso
4. Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy RP
5. Stowarzyszenie Producentów Trzody Chlewnej Podlasie

Mam przyjemność przedstawić Państwu największą współpracującą z Agri Plus kontraktową fermę macierzystą.

Ferma Nedoradz, wybudowana w latach siedemdziesiątych, była początkowo typową fermą tuczu, z budynkami o konstrukcji drewnianej, krytych eternitem (tzw. „hokeje”). W latach osiemdziesiątych rozbudowano ją o sektor rozrodu, w którym budynki posiadały konstrukcję z przęsłami żelbetowymi. Firma Pol-Ferm przejęła ją od prywatnego właściciela w 2004 roku – od razu z myślą o współpracy z Agri Plus w zakresie produkcji prosiąt. Wtedy podjęto decyzję o tym aby rozebrać starą część fermy i wykorzystać jedynie budynki o konstrukcji żelbetowej – przystosowując je do produkcji prosiąt odsadzonych ze stada 4,100 macior. Pierwsza dostawa prosiąt miała miejsce w styczniu 2007 roku. Ferma od początku posiadała również możliwość odchovu loszek remontowych. W 2009 roku przy fermie powstała biogazownia z silnikiem kogeneracyjnym o mocy 250kW energii elektrycznej. Głównym substratem do produkcji biogazu jest gnojowica z fermy, stanowiąca około 80% wsadu (pod względem suchej masy), zaś wytwarzane ciepło wykorzystywane jest w systemie mat grzewczych w 810 kojcach porodowych.

W 2013 roku rozpoczęto rozbudowę fermy. Etapami, w ciągu dwóch lat wybudowano w sumie 5 budynków – w tym budynek porodówki z 469 kojcami porodowymi i dwa budynki niskiej ciąży z łącznie 2,172 stanowiskami. Tym samym maksymalna obsada fermy wzrosła do 6,350 macior. Na nowych porodówkach zastosowano wydłużone

kojce porodowe (2,70 x 1,70m) pozwalające na stworzenie komfortu dla licznych miotów.

W nieodległej przyszłości rozpocznie się kolejny etap rozbudowy fermy, który ma pozwolić na powiększenie wielkości stada do 8,300 macior.

Ferma Nedoradz osiąga bardzo dobre wyniki produkcyjne, liczba prosiąt żywo urodzonych w miocie wynosi około szesnastu, a śmiertelność kształtuje się na poziomie 16%. Ferma odsadza obecnie około 30 prosiąt na maciorę na rok (PSY). Dążeniem kierowników fermy i zarządu firmy Pol-Ferm, właściciela fermy Nedoradz, jest dalsze zwiększanie ilości odsadzanych prosiąt (wartości współczynnika PSY) – głównie poprzez dalsze obniżenie śmiertelności przed osadzeniem. Podejmowane działania to zarówno ciągłe prace modernizacyjne (na przykład zwiększenie strefy komfortu prosiąt w kojcach porodowych), zmiany i udoskonalenia w organizacji pracy (wprowadzenie stanowiska akuszerów, zwiększona specjalizacja pracowników) jak i współpraca z Agri Plus w zakresie optymalizacji żywienia macior oraz stosowanej profilaktyki. Patrząc na zaangażowanie kierowników i właścicieli, zwiększenie osiągniętych wyników o co najmniej kilka dodatkowych prosiąt od maciory w ciągu roku jest jak najbardziej możliwe.

Daniel Ejchart

Service manager ferm macierzystych

BUDZYŃ NOWE BUDY – SIEDLIKO NA SKRAJU LASU

Budzyń to mała miejscowość leżąca w północnej Wielkopolsce, na uboczu której, pan Jakub Ociecek postanowił wybudować nową chlewnię i po dłuższej przerwie powrócić do chowu trzody chlewnej. Rolnik współpracę z Agri Plus rozpoczynał jeszcze w roku 2006 w wydzierżawionych budynkach, w których tuczniki były utrzymywane do 2010 roku.

Pan Jakub znał więc bardzo dobrze naszą firmę i przez cały czas „chodził” mu po głowie pomysł budowy własnej tuczarni. Po utworzeniu siedliska w Budzynie, postanowił tam właśnie pomysł ten zrealizować. Cała inwestycja to chlewnia na 1000 sztuk tuczniaka, ale realizacja została podzielona na dwa etapy. W 2016 roku powstał jeden budynek na 500 sztuk, do którego pierwsze warchlaki zostały wpuszczone w styczniu 2017 roku. Natomiast jeszcze w tym roku ma się rozpocząć budowa drugiej chlewni, która będzie przedłużeniem funkcjonującego już obiektu.

Obecnie istniejąca chlewnia ma wymiary wewnątrz 15 m x 30 m z korytarzem centralnym przez całą długość budynku, z kojcami na 40 sztuk po obu stronach korytarza. Każdy z kójców wyposażony jest w 4 poidła, oraz automat paszowy czterostanowiskowy do podawania paszy na sucho. Rolnik zastosował sprawdzoną już wentylację automatyczną kurtynową z 5 kominami, wyposażonymi w przepustnice. Wentylacja jest grawitacyjna co pozwala w znaczący sposób obniżyć koszty energii elektrycznej i jednocześnie zachować stałą temperaturę wewnątrz oraz prawidłową wymianę powietrza. Plastikowe wygrodzenia kójców o wysokości 1 m są wg. hodowcy w zupełności wystarczające a ściany wewnątrz budynku są wyłożone płytami do wysokości 1,2 metra. Jest to coraz powszechniej stosowane rozwiązanie w budynkach inwentarskich, które wbrew pozorom wcale nie podnosi w znaczący sposób kosztów inwestycji, ale za to bardzo ułatwia mycie i dezynfekcję budynku po każdym zakończonym locie. Podłoga to ruszt betonowy, pod którym na całej powierzchni budynku jest zbiornik na gnojowicę o głębokości 1,6 metra. Konstrukcja dachu to kratownica z płytą warstwową o grubo-

ści 10 cm. Budynek dodatkowo jest ocieplony styropianem co daje bardzo dobrą izolację budynku. Nawet przy niskich temperaturach na zewnątrz, w tuczarni jest ciepło i sucho, a więc panują tam bardzo dobre warunki do chowu zwierząt.

Rolnik w rozmowie przyznał mi, że teraz praca na nowym obiekcie to sama przyjemność. A dzięki pełnej automatyzacji wentylacji i zastosowaniu systemu automatycznego podawania paszy oraz dzięki zastosowaniu podłogi rusztowej, czas pracy w takiej chlewni mocno się skrócił, co jest szczególnie ważne teraz, w okresie wiosennym i później w okresie zniw, kiedy to trzeba wiele uwagi i czasu poświęcić uprawie pól. A ja jestem przekonany, że dzięki współpracy z Agri Plus i stabilnym warunkom finansowym które proponuje nasza firma, zainwestowane pieniądze bardzo szybko wrócą do kieszeni rolnika.

Rafał Grzeźliński
Koordynator Produkcji
Tel 602 469 068

KASZUBY – LASY, JEZIORA I ... NASZE ZWIERZĘTA !!!

Witějce!!!

Kilka kilometrów za Bytowie, w okolicy lasów, pól i pięknych krajobrazów, powstała ferma trzody chlewnej w Niezabyszewie. Klasyczny budynek na 1700 szt. tucznika. Czy Witold Chamier Gliszczyński jest z takiego obrotu spraw zadowolony? Odpowiedź może być tylko jedna: JO!

Pan Witold jest już trzecim z braci Gliszczyńskich, który współpracuje z naszą firmą.

Pan Jan i Pan Mariusz, którzy hodują z nami świnie od kilku ładnych lat oraz silnie rozwijająca się hodowla trzody chlewnej w tym regionie, przekonali Pana Witolda do zainwestowania w taką działalność. Tym bardziej, że w przeszłości, bracia Gliszczyńscy mieli dobrze prosperującą hodowlę trzody chlewnej w cyklu zamkniętym z obсадą około 100 macior. Doświadczenia nabyte w tamtym czasie okazują się niewątpliwie bardzo przydatne i pomocne.

Stów kilka o obiekcie. Nowy budynek ma wymiary wewnętrzne 98 m x 16 m, wysokość w kalenicy 5m oraz jest wyposażony w ruszta o szczelinach 14mm. Dach został pokryty 5 mm płytą warstwową. Wewnątrz jest 46

klatek w tym 4 mniejsze, szpitalne. Zapewnia to optymalne rozmieszczenie po około 40 szt. w kojcach, które są w pełni wykonane z PCV. W każdym kojcu są 4 stanowiska paszowe oraz 4 poidła. Prawidłową wentylację obiektu zapewnia 16 kominów o średnicy 64 cm, które są połączone z automatycznie otwieranymi oknami. System taki jest w stanie zapewnić zwierzętom, na każdym etapie ich wzrostu, optymalną temperaturę i wilgotność. Automatycznie zadawana pasza oraz dwa 24 tonowe silosy są bardzo dobrym rozwiązaniem do takiej ilości świń.

Na obecną chwilę nasz nowy Producent korzysta z gminnego ujęcia wody ale w niedalekiej przyszłości planuje stworzyć własne ujęcie wodne. Lokalizacja, o której wcześniej wspomniałem na początku, jest w pełni prawdziwa. Ponad 1,5 km do pierwszych zabudowań, oddalona w cichym i spokojnym miejscu ferma, spełnia jak najbardziej wszelkie zalecenia związane z bioasekuracją, o której zawsze powinniśmy pamiętać.

Duże zaufanie Rolników w tym terenie do naszej firmy nie jest przypadkiem. Najlepszym przykładem na tą są liczne inwestycje i projekty, które w niedalekim czasie ujrzą światło dzienne w tym biuletynie. Sam Pan Witold ma już projekty budowlane i gromadzi ostatnie niezbędne dokumenty potrzebne do rozpoczęcia budowy kolejnej chlewni. Tym razem na 2000 szt.

Gratuluję Panu Witoldowi inwestycji i zachęcam innych Rolników do zastanowienia się nad tego typu „lokatą” w przyszłości.

Pozdrawiam
Lekarz weterynarii nadzorujący fermę - **Michał Trałka**

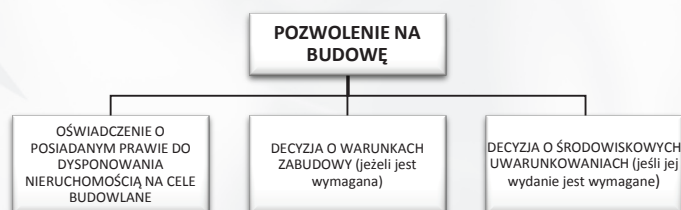
BUDOWA NOWEJ CHLEWNI Z DOPŁATAMI

– PROCEDURA DOKUMENTACYJNA NA PRZYKŁADZIE FERMY BRATUSZEWÓ

Szanowni Państwo,

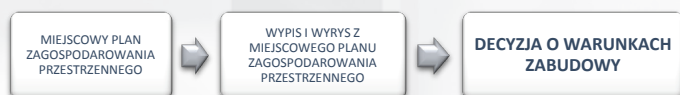
w niniejszym artykule skupimy się na procedurze, przykładowych terminach i wymaganiach związanych z budową nowego budynku, korzystając z dopłat unijnych. Porady oparte będą na doświadczeniach Pana Marcina Goszki – młodego rolnika, planującego wybudować obiekt o pojemności 1450 sztuk we wsi Bratuszewo. Pomysł na budowę chlewni u Pana Marcina narodził się już kilka lat temu. Wraz z uruchomieniem programu dotacji z funduszy europejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich (PROW) na lata 2014-2020, nasz przyszły Hodowca ostatecznie przekonał się do budowy i rozpoczął starania o pozwolenie. Początek prac dokumentacyjnych przypadł na styczeń 2016r. Pan Marcin skorzystał z drugiego naboru na dopłaty, z końcem kwietnia został złożony wniosek do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, który po drobnych poprawkach został pozytywnie rozpatrzony w grudniu 2016 roku. W styczniu 2017r. podpisana została umowa z ARiMR, w lutym zaś odbył się przetarg na usługi budowlane. Na tą chwilę Hodowca oczekuje na zaakceptowanie oferty, która wygrała przetarg i w najbliższym czasie rozpoczną się prace budowlane.

Budowa obiektu, to wisienka na torcie długiej drogi rolnika w procesie realizacji inwestycji, cofnijmy się zatem w czasie do etapu kompletowania dokumentacji. Poniżej znajduje się infografika pokazująca komplet dokumentów wymaganych do uzyskania pozwolenia na budowę – finalnego etapu przygotowywania dokumentacji.

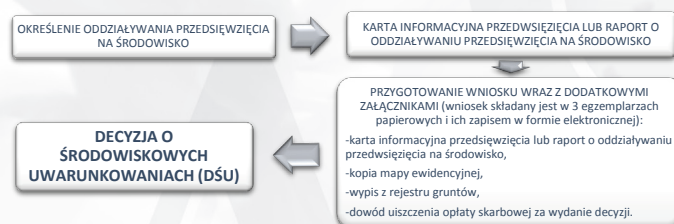
Do powyższych załączników dołączamy 4 egzemplarze projektu budowlanego (wraz z dodatkowymi opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz innymi, wymaganymi dokumentami). Warto na tym etapie skontaktować się z kadrą Agri Plus i wstępnie zaplanować układ funkcjonalny obiektu jak i jego parametry techniczne. Dobre zaprojektowanie obiektu zapobiegne niepotrzebnym poprawkom i zagwarantuje odpowiednie warunki bytowe dla zwierząt.

Skupmy się teraz na poszczególnych dokumentach wymaganych do wniosku o pozwolenie na budowę. W pierwszej kolejności udajemy się do Urzędu Gminy, aby sprawdzić czy planowane przedsięwzięcie jest zgodne z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W przeciwnym razie Inwestor poniesie koszty, a inwestycja nie rozpocznie się. Dalsze starania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy, jak i decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, mogą odbywać się jednocześnie (jeżeli decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie będzie wymagana do wniosku o warunki zabudowy).

Pierwszym krokiem do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest określenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Wyróżniamy 2 grupy:

Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, lub prezydent miasta. W przypadku Pana Marcina Goszki, wójt nie widział potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko. Inwestycja Pana Marcina została zakwalifikowana do grupy I i do wniosku wystarczyła karta informacyjna przedsięwzięcia, dzięki temu prace dokumentacyjne zostały sprawnie ukończone i już w lipcu 2016 – czyli po niespełna pół roku – Pan Marcin otrzymał pozwolenie na budowę. Warto jednak pamiętać, że nawet w przypadku liczby sztuk mieszczącej się w granicach grupy I, organ wydający decyzję może wymagać przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Gdy drogę formalną mamy już za sobą, rozpoczynamy budowę. Wraca do nas temat wyposażenia i układu funkcjonalnego obiektu. U Pana Marcina już na etapie projektowania obiektu zostały poprawnie ustalone wszelkie szczegóły dotyczące obiektu, więc nie będą potrzebne żadne dodatkowe poprawki. Wymiary obiektu będą wynosiły 16m x 90m, przyjęty został podział budynku na 2 segmenty w stosunku 1/3 – 2/3, kojce do 40 sztuk i kanał gnojowy o głębokości 1,60m. O wymianę powietrza zadba 16 wentylatorów o przekroju $\phi 63$ i 55 wlotów powietrza.

Pan Marcin podchodząc profesjonalnie do etapu projektowania spełnił wszelkie wymagania dotyczące zarówno premii rozwojowej dla nowych obiektów przyznawanej przez Agri Plus, jak i programu dopłat PROW, co w konsekwencji skutecznie obniży koszty inwestycji. Hodowca skorzystał z naszej pomocy w zakresie doboru wyposażenia i budowy, zagwarantowaliśmy dodatkowo wieloletnie zapewnienie współpracy w formie umowy, która również pomogła w uzyskaniu finansowania na inwestycję. Życzę Panu Marcinowi i jego rodzinie powodzenia w budowie oraz owocnej i pomyślnej współpracy.

Michał Bancierz

Asystent Kierownika Produkcji

CZY SKOŃCZY SIĘ KOSZMAR Z POZWOLENIAMI NA BUDOWĘ OBIEKTÓW INWENTARSKICH?

Szanowni Czytelnicy Biuletynu Agri Plus !

W ostatnich tygodniach z dużym impetem powrócił na biurka polityków, parlamentarzystów, dziennikarzy, a także organizacji hodowlanych, temat zmiany przepisów dotyczących pozwoleń na budowę obiektów inwentarskich, zwłaszcza dla trzody i bydła. Rząd przygotowuje nowe regulacje prawne z tego zakresu. W dniu 11 maja 2017 r. odbyło się posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Sejmu RP, na którym przedstawiciele kierownictw ministerstw: Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Infrastruktury i Budownictwa przedstawili informacje o kierunkach prac obejmujących zmiany tych przepisów.

Agri Plus jest aktywnym członkiem Krajowego Związku Pracodawców i Producentów Trzody Chlewnej. Byliśmy tego dnia w Sejmie, współpracowaliśmy w ramach Związku nad uwagami i postulatami i nadal jesteśmy bardzo aktywni w wypracowywaniu stanowiska w interesie rolników - hodowców, którzy chcą się rozwijać, budować nowe chlewnie zgodnie z wymogami środowiskowymi, przyjazne dla zwierząt i akceptowalne społecznie .

W obecnym numerze Biuletynu dokonujemy przedruku stanowiska Krajowego Związku Pracodawców i Producentów Trzody Chlewnej na ten temat. Poniższe stanowisko przekazane zostało na ręce Przewodniczącego Komisji Sejmowej Rolnictwa i Rozwoju Wsi, pana Posła Jarosława Sachajko.

Decyzja o warunkach zabudowy i decyzja o uwarunkowaniach środowiskowych: Wnioskujemy o ograniczenie roli organizacji ekologicznych oraz mieszkańców gminy mieszkających poza rejonem oddziaływania inwestycji. Stronę postępowania administracyjnego w procesie budowlanym powinni być mieszkańcy, którzy bezpośrednio sąsiadują z terenem inwestycji oraz ci, których zabudowania mieszkalne znajdują się w rejonie oddziaływania emisyjnego inwestycji. Są liczne przypadki, kiedy stroną postępowania są organizacje ekologiczne o krajowym zasięgu, ale nie mające żadnej swojej aktywności w gminie, gdzie trwa postępowanie. Podobnie wiele osób rejestruje się lokalnie w różnych formach tzw. stowarzyszeń, tylko po to, aby „statutowo” mieszać się do postępowania o pozwolenie na budowę np. chlewni. Uważamy, że niezbędne jest wprowadzenie przepisów administracyjnych, które pozwalają inwestorowi pociągnąć do odpowiedzialności odszkodowawczej osoby (strony postępowania), które nadużywają swojego prawa do blokowania inwestycji, a nie mają ku temu podstaw merytorycznych (skarżąc, bo mogą). Wprowadzenie odpowiedzialności spowodowałoby, że osoby skarżące w bardziej rozważny sposób korzystałyby ze swoich praw.

Postulujemy wprowadzenie zasady ograniczenia konsultacji społecznych, jeżeli inwestycja jest oddalona minimum 750 metrów od zabudowań miejskich i minimum 500 metrów od zabudowań wiejskich. Dla przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko (II grupa – 40 do 210 DJP; co daje w przeliczeniu: 285÷1500 miejsc dla chowu tuczniaka lub 115÷600 macior), proponujemy ograniczenie wniosku do załącznika w postaci karty informacyjnej przedsięwzięcia, bez konieczności wykonywania Raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Dla przedsięwzięć zawsze znacząco oddziałujących na środowisko (I grupa), proponujemy pozostawienie wniosku rozszerzonego o Raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, z tą różnicą, że organy opiniujące (RDOŚ i Sanepid) zobowiązane będą do złożenia opinii w przeciągu max 30 dni, a nie udzielenie jej w przedmiotowym terminie winno być taktowane jako wydanie decyzji pozytywnej. W przypadku, gdy konsultacje poziome z RDOŚ i Sanepidem są pozytywne dla inwestora wójt/burmistrz/prezydent powinien być zobowiązany do wydania decyzji pozytywnej. Uważamy, że skoro w kluczowej sprawie dotyczącej decyzji środowiskowej, organ konsultuje się to znaczy, że powinien być związany opinią/ postanowieniem.

Wydawanie wiążących decyzji w Samorządowych Kolegiach Odwoławczych (SKO): Wnioskujemy o modyfikację przepisów postępowania administracyjnego w taki sposób, żeby SKO mogło wydać decyzję merytoryczną zastępującą decyzję wydawaną przez wójta/ burmistrza/ prezydenta. Obecnie funkcjonujące rozwiązanie jest nieefektywne, ponieważ po uchyleniu decyzji przez SKO sprawa wraca do ponownego rozpoznania przez wójta/burmistrza/prezydenta (organ pierwszej instancji) i organ wydaje decyzję, która ponownie jest skarżona. Lepszym rozwiązaniem jest sytuacja, w której SKO jako organ oderwany od lokalnych uwarunkowań społecznych w sposób obiektywny i prawny rozstrzygnie sprawę.

Terminy wydawania decyzji na poszczególnych etapach: W procedurze wydawania pozwoleń na budowę np. chlewni (na każdym etapie) powinny zostać określone jednoznaczne terminy na składanie wniosków, wydanie opinii lub decyzji. Brak wydania decyzji w wyznaczonym terminie powinno skutkować karami nakładanymi na opóźniające postępowanie organy. Wnioskujemy o zmianę Ustawy poprzez likwidację pojęcia „sprawy szczególnie skomplikowanej” co pozwoli wykluczyć uznaniowość urzędnika wydającego decyzję oraz skrócić termin wydania decyzji do 1 miesiąca od złożenia kompletnego wniosku.

Wyznaczenie przez gminy terenu pod produkcję zwierzęcą: U podstaw wielu konfliktów co do lokalizacji nowych ferm, czy rozbudowy istniejących chlewni, leży wieloletnie zaniechanie władz w zakresie ładu przestrzennego i zgody społecznej co do przeznaczenia terenów wiejskich. Dla większości terenów rolniczych brak jest planów zagospodarowania przestrzennego i nie określono akceptowalnego poziomu intensywności rolnictwa, w tym stref bioasekuracji dla istniejących towarowych hodowli, co wykorzystywane jest do oprostowywania niemal każdej inwestycji. Za tym idzie niechęć władz lokalnych do konfliktogennych projektów. Warty zauważenia jest też formalny sposób przygotowywania planów zagospodarowania przestrzennego, nierzadko w oderwaniu od realiów, potrzeb i oczekiwań mieszkańców-rolników-hodowców, faworyzujący np. nowe osadnictwo podmiejskie, zabudowę letniskową, działalność pozarolniczą itp. Polskie prawo nie usankcjonowało „zasady pierwszeństwa”, obowiązującej w niektórych krajach, gdzie funkcje gospodarcze wsi i istniejące od lat zagospodarowanie podlegają większej ochronie niż konkurujące z nią funkcje dopiero planowane. Wprowadzenie takiej zasady zrationalizowałoby część skarg na uciążliwość zapachową ferm.

Naszym zdaniem każda gmina powinna obligatoryjnie wyznaczyć część swojego terenu pod produkcję zwierzęcą, w której lokalizacja obiektów inwentarskich nie powinna przechodzić procedury konsultacji społecznych. Najlepszym rozwiązaniem jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem produkcji zwierzęcej. Ale ze względów finansowych lub politycznych plany takie nie powstają. Gminy, które uchylają się od sporządzenia planów powinny ponosić sankcje. Planowane nowe regulacje w postaci Kodeksu budowlano-urbanistycznego wprowadzające wymóg budowania inwestycji uciążliwych zapachowo, w tym ferm, tylko na podstawie planu miejscowego zahamuje rozwój rolnictwa. Miejscowymi planami przestrzennego zagospodarowania dysponuje ok. 50% gmin w Polsce.

Inwestycje w produkcję prosiąt finansowane z PROW: Przy inwestycjach finansowanych z PROW wymagane jest spełnienie minimalnych warunków dobrostanu zwierząt. W świetle obowiązujących przepisów ustawy o ochronie zwierząt, prosiąt nie można odsadzać przed 28 dniem życia. Przez ostatnią dekadę plenność macior wzrosła tak znacząco (w miocie rodzi się często 16-18 prosiąt), że miotów nie da się wyrównać przy pomocy „mamek”. Prosięta trzeba odsadzać przed 28 dniem życia i prowadzić odchów w inkubatorach stosując żywienie preparatami mlekozastępczymi. Przepisy nie nadążają za zmianami technologicznymi, a rolnicy mają problemy z uzyskaniem finansowania z PROW na swoje inwestycje.

Zmiana przeznaczenia budynku inwentarskiego: Uwarunkowania produkcji zwierzęcej podlegają nieustannym zmianom. Budynki przeznaczone do produkcji zwierzęcej powinny mieć możliwość zmiany gatunku zwierząt czy stosowanej technologii bez uciążliwego procesu zmiany sposobu użytkowania budynku, w przypadku braku powiększania oddziaływania na środowisko. Niedopuszczalne w tym wypadku powinny być procedury konsultacji społecznych, jak często dzieje się w terenie.

Wymóg przedstawienia zbyt szczegółowej dokumentacji technicznej: Proces inwestycyjny zwykle trwa kilka lat. Czas uzyskiwania samego pozwolenia budowlanego w najlepszym wypadku trwa 2 lata. Od momentu rozpoczęcia procedury uzyskiwania pozwolenia do rozpoczęcia produkcji mija 3-5 i więcej lat. W międzyczasie postęp technologiczny oferuje nowe, lepsze rozwiązania, które nie mogą być zastosowane z powodów proceduralnych. Raz złożona dokumentacja techniczna nie może być zamieniona ze względu na ryzyko wycofania się Skarbu Państwa z udziału w finansowaniu inwestycji poprzez PROW. W rezultacie traczone są możliwości zastosowania najlepszych rozwiązań, a finansowane inwestycje w momencie oddania do użytku mogą już być przestarzałe.

Szanowni Państwo,

Liczymy także na Państwa głosy w tej kwestii. Jesteśmy do dyspozycji, każdą uwagę przyjmujemy z należytym szacunkiem.

Dr Mirosław Dackiewicz
Dyrektor ds. Rozwoju i PR Agri Plus

AGRI PLUS I UWM – WSPÓŁPRACA Z PRZYSZŁOŚCIĄ

Agri Plus od wielu lat ściśle współpracuje z Wydziałem Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, ale od pewnego czasu kooperacja ta ma charakter wielopłaszczyznowy. Studenci mają możliwość zapoznania się ze specyfiką hodowli trzody chlewnej już na IV roku, kiedy w ramach ćwiczeń z Chorób zakaźnych zwierząt gospodarskich przyjeżdżają do warchlakarni w Saminie, współpracującej z Agri Plus. Dzięki uprzejmości Państwa Paw, będących właścicielami fermy oraz lekarzy weterynarii zatrudnionych w Agri Plus, stu-

Ćwiczenia terenowe IV roku w Saminie – sekcja pokazowa lek. wet. Kamila Kielaka

denci zapoznają się z podstawowymi zagadnieniami dotyczącymi organizacji fermy trzody chlewnej, zasadami postępowania z daną grupą technologiczną i realizują zagadnienia przewidziane tematem ćwiczeń. Mają możliwość selekcjonowania zwierząt, wykonania szczepienia bądź iniekcji – w zależności od aktualnej sytuacji epizootycznej fermy oraz samodzielnego wykonania sekcji lub uczestnictwa w sekcji pokazowej, co również uzależnione jest od aktualnie panującej sytuacji. Studenci bardzo chętnie angażują się we wszystkie czynności, które mają możliwość wykonać, korzystają również z wiedzy lekarzy praktyków, pytając o nurtujące ich kwestie. Ćwiczenia te pozwalają unaocznic pewne aspekty pracy lekarza weterynarii, zajmującego się leczeniem trzody chlewnej – wynikające ze specyfiki tego gatunku, co byłoby niewątpliwie trudne do wytłumaczenia czysto teoretycznego. Kolejnym etapem współpracy jest możliwość realizacji w Agri Plus stażu klinicznego z przedmiotu Choroby zakaźne zwierząt gospodarskich – trzoda chlewna. Początkowo studenci realizowali staż w fermie macior w Bykowie, ale od blisko dwóch lat V i VI rok Medycyny Weterynaryjnej odbywa tygodniowy staż w warchlakarniach w Radziejmach i Kozakach oraz w fermie tuczników we Wronkach Wielkich. Firma zapewnia im bezpłatne zakwaterowanie oraz drugie śniadanie. Pod okiem doświadczonych kierowników ferm oraz lek. wet. Natalii Bielewicz poznają specyfikę pracy z trzodą chlewną i ramię w ramię z obsługą robią codzienne przeglądy stada, selekcje czy sekcje diagnostyczne. Dla tych młodych ludzi jest to często pierwsza możliwość spędzenia dłuższego okresu czasu w warchlakarni, czy tuczarni. Zadają mnóstwo pytań zarówno o same zwierzęta, jak i o problemy zdrowotne, które ich dotyczą, ale także o pracę z trzodą chlewną i firmę Agri Plus. Taki staż pozwala im dostrzec, ile pracy i starań wymaga wyhodowanie zdrowego tucznika. Największym zaskoczeniem jest z reguły fakt, iż lekarza weterynarii interesują nie tylko kwestie lekarsko-weterynaryjne, ale także zootechniczne – dotyczące warunków panujących w obiektach inwentarskich, czystości ściółki, sprawności paszomatów czy poidel. Zaciekawienie budzi również duży nacisk kładziony na bioasekurację

w fermach trzody chlewnej. Staż stanowi niewątpliwie ciekawe doświadczenie dla przyszłych lekarzy weterynarii, którzy sami przyznają, że tego typu zajęcia świetnie dopełniają teoretyczną wiedzę zdobywaną w toku studiów.

Stáže realizowane w Radziejmach, Kozakach i Wronkach corocznie owocują wyodrębnieniem grupy studentów szczególnie zainteresowanych pogłębianiem swojej wiedzy na temat trzody chlewnej. Dla tych studentów podjęto inicjatywę umożliwiającą realizację praktyk wakacyjnych w fermach trzody chlewnej współpracujących z Agri Plus, a zlokalizowanych w róż-

Staż kliniczny – ferma Radziejmy

nych regionach naszego kraju. Jest to kolejny etap współpracy z Wydziałem Medycyny Weterynaryjnej w Olsztynie, który dostrzegając ten fakt zaprosił przedstawicieli firmy Agri Plus do zasiadania w Radzie Patronackiej, stanowiącej istotny element współpracy Wydziału z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Miesięczne praktyki wakacyjne realizowane są poprzez ścisłą współpracę studenta z Service Managerem, opiekującym się stadami trzody chlewnej w danym regionie. Student zapoznawany jest ze specyfiką pracy lekarza terenowego i wdrażany w kolejne czynności, służące nabywaniu praktyki klinicznej. Firma zdecydowała się również na finansowe wspieranie studentów zainteresowanych w sposób szczególny trzodą chlewną, poprzez wynagradzanie ich za praktyki realizowane w Agri Plus. Jest to niewątpliwie chlubny przykład wspierania studentów, a nie ich wykorzystywania podczas praktyk wakacyjnych. Nagradzani są również specjalistycznymi woluminami absolwenci, którzy w trakcie studiów współpracowali z Agri Plus i dali się poznać jako osoby predysponowane w sposób szczególny do dalszej pracy z trzodą chlewną. W tym roku firma po raz pierwszy będzie również sponsorem tradycyjnego Pikniku Weterynaryjnego, który odbywa się po uroczystości wręczenia dyplomów świeżo upieczonym lekarzom weterynarii.

Mamy nadzieję, iż ta szeroko zakrojona współpraca zaowocuje wykształceniem lekarzy weterynarii posiadających nie tylko solidną wiedzę teoretyczną, ale także pewne umiejętności praktyczne i świadomość, iż praca z takim gatunkiem zwierząt jak świnie może być nie tylko obowiązkiem, ale także ciekawym wyzwaniem.

Lek. wet. Natalia Bielewicz
Kierownik Produkcji

Lek. wet. Adam Kisiel
Dyrektor Produkcji Północno-Wschodnia Polska

Wybrane regulacje prawne z zakresu ochrony środowiska przy hodowli trzody chlewnej

Po trudach związanych z procesem inwestycyjnym, pozwoleniami jakie należało uzyskać, aby zrealizować inwestycję chcielibyśmy jak najszybciej zasiedlić fermę i prowadzić działalność. Musimy jednak mieć świadomość, iż z punktu widzenia ochrony środowiska w zależności od wielkości fermy, rodzaju hodowanych zwierząt oraz warunków technicznych, możecie Państwo być zobowiązani do uzyskania decyzji administracyjnych regulujących kwestie formalno-prawne w zakresie ochrony środowiska. Należą do nich pozwolenia zintegrowane, pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza, pozwolenia wodnoprawne lub też pozwolenia na wytwarzanie odpadów. Z uwagi na złożoność uwarunkowań związanych z pozwoleniami środowiskowymi temat ten będzie podzielony na kilka części.

Jak już wspomniano na wstępie rodzaje uregulowań jakie należy uzyskać może zależeć od wielkości fermy i klasyfikacji zrealizowanego przedsięwzięcia. W tym miejscu pragnę Państwu przypomnieć iż przedsięwzięcia możemy podzielić na dwa rodzaje: zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziałujące na środowisko. Do obiektów mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się takie chlewnie gdzie maksymalna możliwa obsada fermy wynosi powyżej 210 DJP (dużych jednostek przeliczeniowych), tj. odpowiednio powyżej 600 macior, 1500 tuczników lub 3000 warchlaków. Drugą grupą przedsięwzięć są przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko gdzie obsada wynosi powyżej 60 DJP, tj. odpowiednio powyżej 171 macior, 428 tuczników lub 857 warchlaków. W przypadku gdy przedsięwzięcie zlokalizowane jest w odległości mniejszej niż 100 m od np. zabudowy mieszkaniowej, terenów rekreacyjno-wypoczynkowych lub na obszarach objętych formami ochrony przyrody np. obszar Natura 2000, parki narodowe, obszary chronionego krajobrazu lub też w otulinie parków narodowych, rezerwatów przyrody lub parków krajobrazowych, wówczas do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się już przedsięwzięcia o obsadzie powyżej 40 DJP, tj. odpowiednio powyżej 114 macior, 285 tuczników i 571 warchlaków.

Pierwszym z rodzajów pozwoleń regulujących korzystanie ze środowiska jest pozwolenie zintegrowane, zwane również pozwoleniem IPPC od angielskiego Integrated Pollution Prevention and Control. Obowiązek uzyskania pozwolenia zintegrowanego dotyczy dużych hodowców, których posiadają fermy o obsadzie powyżej 750 macior lub powyżej 2000 tuczników (świń o wadze ponad 30 kg). Pozwolenie zintegrowane obejmuje swoim zakresem całość korzystania ze środowiska, tj. emisje do powietrza, emisję hałasu, pobór wód, odprowadzanie ścieków, wytwarzanie odpadów. W pozwoleniu tym określone są również techniki osiągania wysokiego poziomu ochrony środowiska m.in. w oparciu o zapisy konkluzji BAT (ang. Best Available Technology – Najlepsze Dostępne Techniki) oraz wymagania odnośnie monitorowania procesu produkcyjnego. Warto w tym miejscu zaznaczyć, iż tego rodzaju pozwolenia wydawane są na czas nieoznaczony, tzn. jeżeli nie będziecie Państwo wprowadzać zmian w instalacji, będzie ono ważne przez cały okres prowadzenia działalności.

Kolejnym z rodzajów pozwoleń jest pozwolenie na wytwarzanie odpadów. Aby być zobowiązanym do uzyskania tego rodzaju pozwolenia należy wytwarzać w instalacji – obiekcie fermowym - powyżej 1 tony odpadów niebezpiecznych lub powyżej 5000 ton odpadów innych niż niebezpieczne w skali roku. Na podstawie szczegółowych analiz dużych instalacji własnych związanych z hodowlą świń, w zakresie wytwarzania odpadów podjęliśmy decyzję o braku konieczności posiadania tego rodzaju pozwolenia, z uwagi na nieprzekraczanie ww. limitów. Mogę tutaj założyć, iż podobna sytuacja będzie miała miejsce w Państwa przypadku, jednak zawsze należy odnieść te uwarunkowania do własnego podwórka i dokonać rzetelnej analizy na podstawie, której będzie można podjąć właściwą decyzję.

Bartłomiej Matysiak
Menedżer ds. Jakości i Ochrony Środowiska

IDA ŻNIWA

Wiosenna aura nas nie rozpieściła, ale dawno nie było wiosny z tak dobrym bilansem wodnym. Stąd z dość optymistycznym nastawieniem wyglądamy zbliżających się coraz szybciej żniw.

Miło nam poinformować, że na tegoroczne żniwa oddany zostanie do użytku nowoczesny elewator w Szamotułach o pojemności 22 tysięcy ton. W praktyce oznacza to zminimalizowanie kolejek i bardzo sprawny skup już od pierwszych dni żniw. W pozostałych lokalizacjach nie zmieniamy pojemności, ale skup prowadzony będzie sprawnie i szybko.

Chcemy być bliżej Państwa gospodarstw. Dlatego stale zwiększamy liczebność naszych kupców terenowych. Od początku czerwca do naszego zespołu dołączył Marek Warczak, który będzie opiekował się terenem Krąplewic. Szczegółową mapę z danymi kontaktowymi kupców i ich zasięgami znajdziecie Państwo poniżej.

Dla tych z Państwa, którzy chcą śledzić cenniki na bieżąco i mają telefon z systemem Android oddajemy do dyspozycji aplikację z cennikami. Znajduje się w sklepie „play” pod hasłem „Agri Plus”. Poniżej zamieszczamy QR code do szybkiego pobrania.

Przypominamy również, że nasz skup nie ogranicza się jedynie do zbóż. Interesują nas również łubiny i bobiki. Nie wykluczamy zakupu grochu i soi. Zapraszamy do kontaktu. Zgodnie z naszą maksymą: „Płacimy i odbieramy szybko”.

Krzysztof Ulas

Kierownik Działu Zakupów Oddział Paszowy

Szamotuły/Czarne Małe: 668 271 896

Szamotuły/Czarne Małe: 609 060 717

Krąplewice: 728 432 840

Kętrzyn: 667 670 580

Grodków: 696 944 091

Zamość: 692 492 715

EFEKTYWNY

Mówiąc o dostawach paszy na fermę należy mieć również na uwadze procesy związane z jego załadunkiem, kompletacją, przemieszczaniem oraz rozładunkiem. Starając się jak najlepiej służyć naszym hodowcom oraz dostarczać paszę na czas pracujemy każdego dnia nad usprawnieniem komunikacji pomiędzy hodowcą, servicemanem oraz wytwórnią pasz. Zadaniem działu logistyki jest łączenie wszystkich stron.

Spróbujmy zatem rozebrać na czynniki pierwsze przytoczoną definicję. Są w niej zawarte podstawowe grupy funkcji: planowanie oraz dostawy. Za sprawne zamawianie pasz odpowiedzialni są Servicemani, którzy na podstawie informacji uzyskanych od Hodowcy raz w tygodniu składają zamówienia na pasze. Fizycznie odbywa się to poprzez wprowadzenie informacji do systemu. W dalszej kolejności zamówienia trafiają do logistyków pracujących przy wytwórniach pasz, którzy na podstawie uzyskanych informacji planują wstępną wysyłkę na przyszły tydzień w każdy piątek. Natomiast sztywny plan transportu pasz na kolejny dzień zamykany jest codziennie do godz.: 14:00.

Przemieszczanie się paszy pomiędzy wytwórnią oraz fermami to wbrew pozorom rozbudowany proces na który składają się:

- **Komplementacja zamówień w taki sposób aby maksymalnie wykorzystać przestrzeń ładunkową (z reguły są to 24 tony);**
- **Zaplanowanie kursów zgodnie z istniejącymi zasadami bioasekuracji;**
- **Sprawnny wjazd na fermę oraz rozładunek auta;**

TRANSPORT

- **Kontrola Hodowcy rozładowanego auta;**
- **Coraz częstszy załadunek auta zbożem w drodze powrotnej do wytwórni pasz.**

Część wymienionych procesów odbywa się na terenie wytwórni pasz, gdzie z całą pewnością mamy możliwość pełnej kontroli pracy pracowników. W ten sposób możemy w ciągły sposób szukać udogodnień, usprawnień w celu zoptymalizowania czasu pracy oraz kosztów. Część natomiast na terenie gospodarstw, gdzie kontrola oraz infrastruktura jest sprawą Hodowcy. Należy mieć na uwadze, że auto przyjeżdżające na teren ферmy ma zaplanowany tydzień pracy. Wszystkie sytuacje, które mogą mieć wpływ na wydłużenie czasu rozładunku, w jasny sposób wpływają na łańcuch dostaw. Finalnie opóźnienie rodzi kolejne opóźnienie.

Jaką zatem infrastrukturę należy wziąć pod uwagę przy projektowaniu sprawnego rozładunku pasz? Możemy wyodrębnić parametry statyczne takie jak:

- **Całoroczny, utwardzony dojazd do ферmy;**
- **Możliwość kontrolnego zważenia paszowozu na wadze na ферmie lub w bliskiej okolicy;**
- **Środowisko składowania – silos paszowy;**
- **Przyłącze do rury paszowej, fi 110;**
- **Swobodny dojazd do każdego silosu;**
- **Oświetlony teren.**

Oraz dynamiczne, np.:

- **Sposób komplementacji, wykorzystanie możliwości magazynowych silosu;**
- **Stoła komunikacja z Servicemanem;**
- **Elastyczność w sprawie przyjęcia pasz w godzinach popołudniowych;**
- **Pomoc dla kierowców paszowozów w sytuacjach awaryjnych, najczęściej związanych z warunkami jezdnyimi na ферmie.**

Jeżeli uwzględnimy możliwe procesy poboczne, takie jak wrywkowa kontrola paszowozu przez dział Ochrony Agri Plus, domawianie paszy z dnia na dzień, przerzuty zamawianych pasz pomiędzy ферmami to mnogość parametrów decyzyjnych i komplikacja procesu dostawy znacznie wzrastają. Jakie wnioski możemy zatem wyciągnąć dla poprawnego procesu dostaw paszy na czas? Otóż:

Kluczowym czynnikiem jest komunikacja. Nie jesteśmy w stanie z dnia na dzień usprawnić infrastruktury na ферmie. Jednak z całą pewnością możemy zakomunikować o wszelkich problemach, które mogą mieć wpływ na rozładunek paszowozu. Obecnie obsługujemy około 1400 punktów. Każda ферма, codzienna pojedyncza dostawa jest najważniejsza. Miarą sukcesu jest współpraca bez opóźnień. Fachowa wiedza naszych Hodowców oraz doświadczenie kierowców są wręcz niezbędne do realizacji terminowych dostaw pasz.

Jacek Kaźmierczak
Kierownik ds. Logistyki

DZIEKUJEMY ZA WIZYTĘ NA NASZYM STOISKU NA TARGACH AGROTECH KIELCE 2017

Szanowni Państwo!

Za nami XXIII Międzynarodowe Targi Techniki Rolniczej w Kielcach!

Największe w Polsce targi techniki rolniczej organizowane w halach – 23. Targi AGROTECH w Targach Kielce zakończyły się rekordem liczby zwiedzających. Od 17 do 19 marca odwiedziło je 71 250 osób! Tegoroczna edycja targów AGROTECH zajęła rekordową powierzchnię 11 hal i ponad 63 000 metrów kwadratowych. Najnowsze osiągnięcia branży rolniczej prezentowało 750 wystawców z 20 krajów świata. Pozytywna energia towarzyszyła wypełnionym po brzegi halom targowym, dodając impetu biznesowym rozmowom i spotkaniom. W Kielcach spotkaaliśmy się już po raz trzeci razem z przedstawicielami Zakładów Mięśnych Starachowice oraz Grupy Animex.

Stoisko Agri Plus przeżyło prawdziwe „oblężenie”, za co serdecznie Państwu dziękujemy. Odwiedzających było ponad 150 osób! Dziękujemy za odwiedzenie naszego stoiska podczas tegorocznej edycji targów AGROTECH. Miło nam było Państwa poznać i porozmawiać. Mamy nadzieję, że spotkanie z naszymi przedstawicielami, rozmowy oraz prezentacja naszej oferty jeszcze bardziej utwierdziła Państwa w przekonaniu, że jesteśmy firmą godną zaufania i przyczyni się do rozwoju naszej współpracy.

Zawczasu zapraszamy do udziału w przyszłorocznej edycji targów. Tradycyjnie nie może nas tam zabraknąć!

Na terenie Targów AgroTech w Kielcach odbył się także wspólny obiad z grupą ponad 50 hodowców kontraktowych, odwiedzających tę imprezę. W miłej atmosferze rozmawialiśmy o bieżącej współpracy i planach na przyszłość. Mogliśmy wymienić się praktycznymi radami na temat uzyskiwania pozwoleń pod kolejne budynki i wskazać co do ich wykonania. Rolę gospodarza tym razem pełnił Paweł Boroń - lekarz weterynarii, Dyrektor Regionu Wchód ds. Produkcji oraz Tomasz Pawlak, Koordynator Produkcji, obecny był również dr Mirosław Dackiewicz – Dyrektor ds. Rozwoju i PR Agri Plus.

Serdecznie dziękujemy wszystkim naszym Partnerom za bardzo efektywne spotkanie.

Karina Czipicka
Specjalista ds. Produkcji

PROGRAM STYPENDIALNY SMITHFIELD POLSKA

Fundacja
Smithfield Polska

Szanowni Państwo,

Po raz kolejny spółka Agri Plus ma przyjemność współtworzenia Programu Stypendialnego Fundacji Smithfield Polska im. Zygmunta Piwońskiego.

Popularność Programu z roku na rok wzrasta. W ostatniej, trzeciej edycji, ze wsparcia Fundacji skorzystało aż 72 stypendystów, w tym 41 uczniów szkół gimnazjalnych i szkół średnich oraz 31 studentów. Liczba przyznanych stypendiów była niemal dwukrotnie wyższa niż w edycji pierwszej.

Przypomnę, iż głównym celem Programu Stypendialnego jest wspieranie edukacji młodzieży poprzez niesienie pomocy finansowej w formie stypendiów dla uczniów i studentów uzyskujących wysokie wyniki w nauce oraz odznaczających się szczególnymi osiągnięciami w zakresie rozwoju naukowego, sportowego i osobistego.

Program skierowany jest do młodzieży gimnazjalnej, która ukończyła pierwszy rok nauki w gimnazjum, młodzieży szkół średnich, szkół policealnych oraz studentów studiów stacjonarnych (do ukończenia przez nich 26 roku życia), których jeden z rodziców lub opiekunów współpracuje ze spółką Agri Plus w charakterze pracownika lub kontrahenta - hodowcy.

W drodze ubiegania się o stypendium spełnione powinny zostać następujące kryteria:

- Minimalna długość stażu rodzica/opiekuna będącego pracownikiem firmy powinna wynosić jeden pełny rok, a w przypadku kontrahentów minimum trzy lata nieprzerwanej współpracy,
- Średni dochód brutto na jedną osobę w gospodarstwie domowym za okres 12 miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku nie powinien przekroczyć kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę w roku jego składania (2.000,00 zł w roku 2017),
- Średnia ocen kandydata za ostatni rok szkolny/akademicki powinna wynosić minimum 4,50 w przypadku uczniów szkół gimnazjalnych i średnich oraz 3,90 w przypadku studentów.

Zarząd Fundacji może odstąpić od spełnienia wszystkich warunków i przyznać stypendium, kierując się przede wszystkim wynikami w nauce oraz listami motywacyjnymi młodzieży. W tym przypadku średnia ocen uczniów nie może być jednak niższa niż 4,0, a średnia studentów nie może być niższa niż 3,5.

Kandydaci ubiegający się o stypendium zobowiązani będą do przygotowania odpowiedniej dokumentacji. Zachęcam Państwa do zapoznania się z Regulaminem Fundacji, w którym znajdują się szczegółowe informacje na temat wymaganych dokumentów oraz wzory formularzy do pobrania. Pliki dostępne są pod adresem:

<http://www.animex.pl/zrownowazony-rozwoj/programy-wspierajace-lokalne-spolecznosci>

Nabór kandydatów na stypendystów Programu Stypendialnego na rok 2017/2018 trwać będzie do połowy sierpnia dla uczniów gimnazjów i szkół średnich oraz do połowy września dla studentów. Ogłoszenie wyników naboru nastąpi miesiąc po zakończeniu rekrutacji.

W imieniu Zarządu Fundacji serdecznie zapraszam do udziału w Programie!

Marta Dobek
Specjalista ds. HR

0 Agri Plus

Na wszystkich etapach, naszą produkcję prowadzimy w oparciu o polskich hodowców. Od wielu lat współpracujemy w ramach umów z gospodarstwami indywidualnymi, spółdzielniami a także grupami producentów. Naszym celem jest stworzenie dużej grupy zadowolonych kontrahentów, którzy dzięki stałej poprawie wyników zwiększają dochody swoich gospodarstw. W ramach umów wzajemnych pomagamy hodowcom w poprawie warunków ich obiektów. Równocześnie dbamy o uzyskanie produktów najwyższej jakości. Nasza działalność oparta jest o najwyższe standardy dobrostanu zwierząt i ochrony środowiska.

Agri Plus od 2000 roku rozwija hodowlę trzody chlewnej w Polsce w oparciu o własny model Tuczu Kontraktowego. Jest to pierwsza tego typu bezpieczna i stabilna oferta współpracy dla polskich hodowców.

Tucz kontraktowy Agri Plus zakłada odchów warchlaków lub tuczników przez hodowców na terenie ich gospodarstw. Hodowca nie ponosi ryzyka związanego z sytuacją na rynku: cenami pasz i żywca.

Dostawcą zwierząt i paszy jest Agri Plus lub inny dostawca wskazany przez Agri Plus. Dostarczamy pełnoporcjową i odpowiednio zbilansowaną dla danej grupy wiekowej zwierząt paszę, która produkowana jest w wytwórniach pasz należących do Spółki. Zapewniamy kompleksową obsługę weterynaryjną. W ramach kontraktu nasi lekarze i technicy weterynarii oraz zootechnicy sprawują pełną opiekę nad fermami hodowców.

Hodowca zapewnia właściwie przygotowaną chlewnię i zajmuje się hodowlą zwierząt. W zamian Agri Plus zapewnia stabilne, regularne wpływy i dodatkową płatność za racjonalne zużycie paszy. Zapewniamy również fachowe doradztwo w zakresie remontu i adaptacji budynków inwentarskich, a także budowy nowych obiektów. Inwestycje te wspieramy poprzez dodatkowe premie rozwojowe, których wysokość uzależniona jest od rodzaju inwestycji.

Zawieramy umowy na:

- produkcję prosiąt na fermach macierzystych
- dostawy produktów rolnych w postaci warchlaków, tuczników oraz kombinację tych dwóch.

KONTAKT:

Artur Pietrzak - 668 153 542

artur.pietrzak@agriplus.pl

Polska Północno-Zachodnia

Rafał Grzeźliński - 602 469 068

rafal.grzelinski@agriplus.pl

Polska Centralno-Zachodnia

Arkadiusz Wojciechowski - 600 031 763

arkadiusz.wojciechowski@agriplus.pl

Polska Południowo-Zachodnia

Marek Stepanik - 606 135 594

marek.stepanik@agriplus.pl

Mazury - Gołdap

Kamil Kielak - 882 148 437

kamil.kielak@agriplus.pl

Północne Mazury

Adam Kisiel - 600 255 373

adam.kisiel@agriplus.pl

Mazury - Żuromin

Paweł Boroń - 604 085 655

pawel.boron@agriplus.pl

Polska Południowo-Wschodnia

Tomasz Pawlak - 668 153 525

tomasz.pawlak@agriplus.pl

Polska Centralna

